

§ 199.

Stk. 1. Saafremt det ved Lægeundersøgelse godtgøres, at en Person, der omfattes af Bestemmelserne i §§ 197 og 198, bør anbringes i en Plejestiftelse for kronisk syge af Hensyn til hans særlige hjælpeløse Tilstand, der umuliggør en tilstrækkelig forsvarlig Anbringelse i Pleje eller fortsat Ophold i eget Hjem, men hvor den paagældendes Tilstand dog hverken kræver Indlæggelse paa Hospitalet (Sygehus) eller paa en af de i nærværende Kapitel iøvrigt nævnte Specialanstalter, kan han, saafremt han ikke er berettiget til Indlæggelse paa et Alderdomshjem, kræve sig optaget paa en saadan Plejestiftelse, ligesom det sociale Udvalg under tilsvarende Forhold kan beslutte saadan Anbringelse.

Stk. 2. Vægrer den paagældende sig ved at efterkomme en af det sociale Udvalg i Henhold til foranstaaende truffen Beslutning om Anbringelse i en Plejestiftelse for kronisk syge, bortfalder hans Krav paa offentlig Hjælp, udover hvad han som Sygekassemedlem maatte have Ret til at kræve i Henhold til § 191. Hvis det sociale Udvalg mener, at han tiltrænger Hjælp derudover, eller hvis han ikke er Medlem af en Sygekasse, kan Udvalget bestemme, at yderligere Hjælp udenfor Stiftelsen af Opholdskommunen ikke kan ydes efter Bestemmelserne i nærværende Kapitel.

Stk. 3. De af det sociale Udvalg i Henhold til nærværende Paragraf truffne Beslutninger kan af den paagældende indankes efter Reglerne i § 47.

§ 200.

Naar en Person, der ikke er sygeforsikret og som lider af en hyppig tilbagevendende eller uheldelig Sygdom eller Legemssvagthed, men som ikke omfattes af Reglen i § 198, paa Grund af Sygdom bliver trængende til Hjælp af det offentlige, udreder Opholdskommunen i fornødent Omfang de med den paagældendes Kur og Pleje forbundne Udgifter uden Retsvirkning for Modtageren paa Betingelse af:

- a) at vedkommende i Kraft af dansk Indfødsret eller traktatmæssig Hjemmel er berettiget til Forsørgelse her i Landet;
- b) at han er over den for Optagelse i en anerkendt Sygekasse eller statskontrolleret Sygeforening fastsatte Aldersgrænse og kan føre Bevis for, at han før sit fyldte 40 Aar forgæves har søgt Optagelse i en anerkendt Sygekasse eller en statskontrolleret Sygeforening, og at Nægtelsen af at optage ham skyldes hans Helbredstilstand;
- c) at han ikke har modtaget eller paadraget sig almindelig Kommunegæld, hvis Retsvirkninger for ham endnu har Gyldighed;
- d) at hans Formue- og Indtægtsforhold ikke ligger over den for nydende Medlemmer i en anerkendt Sygekasse fastsatte Grænse;
- e) at han ikke vitterlig fører et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse, jfr. § 192 e.

§ 201.

Den Hjælp, som Opholdskommunen maatte yde til Betaling af Insulin, Leverpræparater eller andre lignede livsvigtige Præparater, udover hvad der maatte blive betalt af Sygekassen i Henhold til Lov om Folkeforsikring § 18, Stk. 1, Nr. 4, eller af Kommunen i Henhold til nærværende Lovs § 194, Stk. 4, og § 198, Stk. 3, mod Refusion fra Staten, betragtes i Trangstifælde som Sygehjælp og afholdes efter Reglerne i § 77 b, naar de omhandlede Præparaters Anvendelse af en Læge erklæres for nødvendig for vedkommende Patient.

§ 202.

Stk. 1. Med Hensyn til Kur og Pleje af Personer, der i Henhold til den særlige Lovgivning om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed, om Foranstaltninger mod epidemiske